

(สำเนา)

เลขรับ ๒๑๔/๒๕๖๓ วันที่ ๕ พ.ย. ๒๕๖๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเสนอญัตติตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อที่ ๓๑ ให้รัฐสภามีมติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒)

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓
นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ และคณะ ผู้เสนอ
๒. ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓
นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ และคณะ ผู้เสนอ
๓. ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๓
ประชาชนเข้าชื่อ ผู้เสนอ
๔. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

ด้วยข้าพเจ้านายไพบุลย์ นิติตะวัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และนายสมชาย แสงวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอเสนอญัตติตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อที่ ๓๑ ขอให้รัฐสภามีมติส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาที่เกิดขึ้นแล้ว เนื่องจากสมาชิกรัฐสภาได้มีการยื่นญัตติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมจำนวน ๒ ฉบับ ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาของที่ประชุมรัฐสภาในวาระที่ ๑ (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒) และประชาชนเข้าชื่อยื่นญัตติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม จำนวน ๑ ฉบับ (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓) ซึ่งอยู่ในระหว่างประธานรัฐสภาเตรียมบรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม โดยปรากฏว่าญัตติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๖ และเพิ่มหมวด ๑๕/๑) ทั้ง ๓ ฉบับ ดังกล่าวได้มีหลักการและเหตุผล ให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้น โดยเนื้อหาสาระในร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติให้มีหมวด ๑๕/๑ การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และมาตรา ๒๕๖/๑ ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญทำหน้าที่จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ เห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ไม่มีบทบัญญัติใดให้อำนาจรัฐสภาจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ดังนั้น ตามหลักกฎหมายมหาชน “ไม่มีกฎหมายไม่มีอำนาจ” หมายความว่าหากไม่มีบทบัญญัติใดให้อำนาจไว้จะกระทำได้ รัฐสภาจึงไม่มีอำนาจจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ รัฐสภาที่มีอำนาจเฉพาะที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ คือให้มีแต่อำนาจแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเท่านั้น ดังนั้น การกระทำใด ๆ เพื่อให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้น จึงเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ การกระทำดังกล่าวเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕ โดยมีเหตุผลดังต่อไปนี้

(โปรดพลิก)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ไม่ได้มีบทบัญญัติใดที่ให้อำนาจรัฐสภาแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญใหม่ ซึ่งหากรัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ ต้องมีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ ว่าให้กระทำได้ดังเช่นที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๓๒ ที่บัญญัติว่า “ให้มีคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ” และบัญญัติให้แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๔๖ “ในกรณีที่เห็นจำเป็นและสมควร คณะรัฐมนตรีและคณะรักษาความสงบแห่งชาติจะมีมติร่วมกันให้แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้ก็ได้โดยจัดทำเป็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อความเห็นชอบ”

จึงเห็นว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๒ ถึง มาตรา ๓๙ ส่วนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญให้จัดทำเป็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมได้บัญญัติแยกเป็นอีกส่วนหนึ่งไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ ตามที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งย่อมาความว่า รัฐสภาจะนำบทบัญญัติรัฐธรรมนูญว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญไปดำเนินการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับนั้น รัฐสภากระทำมิได้ นอกจากนั้น ยังมีรัฐธรรมนูญอีกหลายฉบับที่บัญญัติไว้ให้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้แบบเดียวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เช่น รัฐธรรมนูญ ปี ๒๔๙๒, ปี ๒๕๔๙ เป็นต้น และเหตุที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติให้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้น เพราะเป็นรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ซึ่งแสดงให้เห็นเจตนาชัดเจนว่าให้ใช้เป็นการชั่วคราว แต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ไม่ใช่ฉบับชั่วคราวจึงไม่บัญญัติให้อำนาจรัฐสภาจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่แต่ให้อำนาจรัฐสภาแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญตามมาตรา ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมวดที่ ๑๕ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และ ๒๕๖ เท่านั้น ซึ่งปรากฏตามความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบรายการมาตราของรัฐธรรมนูญ หน้าที่ ๔๕๓ ได้บันทึกไว้ว่า “แม้จะเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ในยามที่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป หรือความต้องการของประชาชนเปลี่ยนแปลง ก็อาจมีความจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมได้ ในรัฐธรรมนูญจึงต้องมีบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญไว้โดยเฉพาะ” ย่อมาความว่าเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญ ในหมวดที่ ๑๕ บัญญัติให้อำนาจรัฐสภาเฉพาะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเท่านั้น และการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๒๕๖ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ หมวด ๘ การเสนอและการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ข้อที่ ๑๑๔ วรรคสาม “การแก้ไขเพิ่มเติม หรือยกเลิกมาตราใดของรัฐธรรมนูญให้ระบุมตราที่ต้องการแก้ไขเพิ่มเติม หรือยกเลิกไว้ในหลักการหรือจะระบุไว้ในเหตุผลด้วยก็ได้” ซึ่งญัตติทั้ง ๓ ฉบับ ในส่วนที่จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ไม่ปรากฏการระบุมตราที่ต้องการยกเลิก และไม่ได้บัญญัติไว้ให้ใช้ข้อความใดแทน จึงมิใช่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ที่อยู่ในอำนาจของรัฐสภาตามหมวด ๑๕ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเป็นรายการเท่านั้นและต้องระบุมตราที่ต้องการยกเลิกและให้ใช้ข้อความใดแทน

๒. หากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จะบัญญัติให้อำนาจจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับได้ จะต้องบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญโดยไม่มีข้อความจำกัดเพียงให้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเท่านั้น ดังเช่นรัฐธรรมนูญบัญญัติให้จัดทำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติใหม่ทั้งฉบับได้ เนื่องจากรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๑ “ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจะเสนอได้ก็แต่โดย” และมาตรา ๑๓๓ “ร่างพระราชบัญญัติให้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรก่อน และจะเสนอได้ก็แต่โดย” ไม่มีข้อความจำกัดให้เสนอได้เพียงร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมเท่านั้น จึงหมายความว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ให้อำนาจรัฐสภาจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ได้ หรือจะเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมรายการก็ได้

ซึ่งต่างกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๖ ที่บัญญัติไว้ แต่เพียงให้อำนาจรัฐสภาเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมโดยเฉพาะได้เท่านั้น รัฐสภาจึงไม่มีอำนาจ เสนอญัตติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับ

๓. ด้วยเหตุที่การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงไม่สามารถทำประชามติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๖ เพื่อให้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ เนื่องจากเป็น การต้องห้ามมิให้ทำประชามติตามบทบัญญัติ มาตรา ๑๖๖ บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร คณะรัฐมนตรีจะขอให้มีการออกเสียงประชามติในเรื่องใดอันมิใช่เรื่องที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือเรื่อง ที่เกี่ยวกับตัวบุคคลหรือคณะบุคคลก็ได้ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ” หมายความว่า ห้ามจัดทำประชามติ เพื่อจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่โดยเหตุที่การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๔. การพิจารณาและวินิจฉัยว่ารัฐสภาไม่มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ นั้นเป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญที่จะพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) บัญญัติว่า “ศาลรัฐธรรมนูญมีหน้าที่และอำนาจ (๒) พิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของสภา ผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์กรอิสระ” ประกอบกับพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ (๒) มาตรา ๔๑ (๔) และมาตรา ๔๔

- มาตรา ๗ (๒) บัญญัติว่า “ให้ศาลมีหน้าที่และอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดี ดังต่อไปนี้

(๒) คดีเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรีหรือ องค์กรอิสระ”

- มาตรา ๔๑ (๔) บัญญัติว่า “ผู้ที่จะขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ จะต้องเป็น บุคคล คณะบุคคล หรือองค์กรตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่น

(๔) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์กรอิสระ ขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจ”

- มาตรา ๔๔ บัญญัติว่า “การยื่นขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๒) ต้องเป็น ปัญหาซึ่งเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจที่เกิดขึ้นแล้ว”

ดังนั้น ในประเด็นการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับขึ้น เป็นประเด็นที่มีความเห็น แตกต่างกันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา จึงเป็นกรณีตามมาตรา ๔๔

ทั้งนี้ การดำเนินการขอให้รัฐสภามีมติส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่ และอำนาจของรัฐสภาที่เกิดขึ้นแล้วตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๐ (๒) ที่จะต้องดำเนินการ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ ประกอบข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๓๑ และ พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ (๒), มาตรา ๔๑ (๔) และ มาตรา ๔๔

(โปรดพลิก)

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น การที่รัฐสภาจะมีหน้าที่และอำนาจพิจารณาญัตติที่มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้หรือไม่ จึงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภา ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญเท่านั้นที่มีอำนาจวินิจฉัย จึงเห็นควรให้รัฐสภาส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยปัญหาดังกล่าว ควบคู่กับให้รัฐสภาดำเนินการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวต่อไปในวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ หากศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ ก็ดำเนินการลงมติในวาระที่ ๓ ต่อไป แต่หากศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ารัฐสภาไม่มีอำนาจจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ แต่มีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเท่านั้น ก็สามารถดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๙ ให้ตั้งคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมของรัฐสภาขึ้นมาเพื่อดำเนินการจัดทำญัตติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมเสนอสู่การพิจารณาของรัฐสภาต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมในวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ดำเนินการได้โดยถูกต้อง ข้าพเจ้าจึงเสนอญัตตินี้เพื่อพิจารณาหลังจากที่ประชุมรัฐสภามีมติในวาระที่ ๑ แล้ว จากนั้นจึงค่อยพิจารณาญัตติตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อที่ ๓๑ เพื่อให้รัฐสภามีมติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่ารัฐสภาจะมีอำนาจจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้หรือไม่ ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) หลังรับหลักการวาระที่ ๑ แล้ว ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา และสมาชิกรัฐสภา ให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักการแห่งรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าจึงกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาโปรดพิจารณาบรรจุญัตตินี้เป็นญัตติด่วนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมรัฐสภา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

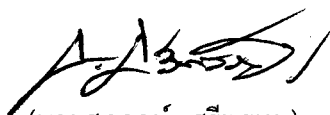
(ลงชื่อ) ไพบูลย์ นิติตะวัน ผู้เสนอ
(นายไพบูลย์ นิติตะวัน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ
(ลงชื่อ) สมชาย แสวงการ ผู้เสนอ
(นายสมชาย แสวงการ)
สมาชิกวุฒิสภา

ผู้รับรอง (ญัตติ ขอเสนอญัตติตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อที่ ๓๑ ให้รัฐสภามีมติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒))

๑. นายกิตติ วะสีนนท์	๒. นายดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม
๓. นายอนันต์ กาจกระโทก	๔. นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน
๕. นางดวงพร รอดพยาธิ์	๖. พันตำรวจเอก ยุทธกร วงเวียน
๗. นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	๘. นายพิทักษ์ ไชยเจริญ
๙. นางจินตนา ชัยวรธนาการ	๑๐. นางจิริดา สงฆ์ประชา
๑๑. รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ	๑๒. พลเอก ออกนิษฐ์ หมั่นสวัสดิ์
๑๓. นายสวัสดิ์ สมครพงศ์	๑๔. พลเอก บุญธรรม ไอร์ส
๑๕. ว่าที่ร้อยตรี เชิดศักดิ์ จำปาเทศ	๑๖. นายปัญญา งานเลิศ

๑๗. นายธานี สุโขทัยน
๑๙. นายจเด็จ อินสว่าง
๒๑. นางสาววิไลลักษณ์ อรินทะพะงษ์
๒๓. นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ
๒๕. นายทวิวงษ์ จุลกมนตรี
๒๗. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ
๒๙. นายสำราญ ครรชิต
๓๑. นายสังคีต พิริยะรังสรรค์
๓๓. คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์
๓๕. นายภาณุ อุทัยรัตน์
๓๗. นายสัญญาชัย จุลมนต์
๓๙. นายเจตน์ ศิรธรานนท์
๔๑. นายบุญมี สุระโคตร
๔๓. นายถาวร เทพวิมลเพชรกุล
๔๕. นายสมชาย ชาญณรงค์กุล
๔๗. นายจिरชัย มูลทองโร่ย
๔๙. นายสมพงษ์ โสภณ
๕๑. นายธรรมวิษณุ โพธิพิพิธ
๕๓. นายสัมพันธ์ มะยูโซ๊ะ
๕๕. นายไผ่ ลิกค์
๕๗. นายยงยุทธ สุวรรณบุตร
๕๙. นายกรุงศรีวิไล สุทินเผือก
๖๑. นายธำพรณ์ กุลเจริญ
๖๓. นายชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์
๖๕. นายชูศักดิ์ ศิริมานนท์
๖๗. นางพิชชารัตน์ เลหาพงศ์ชนะ
๖๙. นายสายัณห์ ยุติธรรม
๗๑. นายสุรสิทธิ์ นิธิวุฒิวรรักษ์
๗๓. นายธนัสถ์ ทวีเกื้อกูลกิจ
๑๘. นายศรีศักดิ์ วัฒนพรมงคล
๒๐. นางฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร
๒๒. รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร
๒๔. นายสมเดช นิลพันธุ์
๒๖. นายประดิษฐ์ เหลืองอร่าม
๒๘. นายประมาณ สว่างญาติ
๓๐. นายไพโรจน์ พ่วงทอง
๓๒. นายวิชัย ทิตตภักดิ์
๓๔. นายอนุศักดิ์ คงมาลัย
๓๖. นายนิพนธ์ นาคสมภพ
๓๘. นายสมชาย เสียงหลาย
๔๐. นางศิรินา ปวโรฬารวิทยา
๔๒. พลเอก นิวัตร มีนะโยธิน
๔๔. นายวิรัตน์ เกสสมบูรณ์
๔๖. นางกอบกุล อภากร ณ อยู่ธยา
๔๘. นายชาญวิทย์ ผลชีวิน
๕๐. นายอรรถกร ศิริลัทธยากร
๕๒. นายสาธิต อุตระกุล
๕๔. นายประสิทธิ์ มะหะหมัด
๕๖. นายชัยวัฒน์ เป้าเปี่ยมทรัพย์
๕๘. พันตำรวจโท ฐานภัทร กิตติวงศา
๖๐. รองศาสตราจารย์รงค์ บุญสวยขวัญ
๖๒. นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม
๖๔. นายประทวน สุทธิอำนาจเดช
๖๖. นายเกษม แก้วอยู่
๖๘. นายเสถียร เผือกประพันธ์
๗๐. นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ
๗๒. นายณัฐพล จรัสพิพงษ์

สำเนาถูกต้อง

(นายศุภฤกษ์ ศรีพรหม)

นิติกรชำนาญการพิเศษ

กลุ่มงานระเบียบวาระ สำนักงานการประชุม

มาตี/จิราภา พิมพ์

หรือ สุภาว ทาน

หรือ ปิยะ ตรวจ